

21. Quoad alterum Nestorianae hereseos mem-
brum, de quatuor nimirum Unionis modis, quos
Nestorium docuisse refert Iesuita: libenter sanè,
quoad primos tres assentimur Iesuita, ita tamen,
ut non tam ipsum Nestorium, quam eos, qui he-
resin ejus defendendam susceperunt, modos illos
tradidisse statuamus.

22. In descriptione verò quarti modi, ὕπῳ
aliquid fovet Iesuita, ac nostrarum Ecclesiarum
Confessioni obeliscum subdolè figit: Nestorianos
docuisse scriptitans, Filium Dei Filio
hominis unitum fuisse secundum partici-
pationem, quia Verbum homini imperti-
verit nomen & dignitatem suam, ut nimi-
rùm DEVS & DEI filius vocaretur, &
ab omnibus creaturis adoraretur, non pro-
pter se, sed propter eum, à quo assumptus
fuerat.

23. Fide omni historicâ caret assertio hæc Iesui-
tica, ex mero maledicendi studio profecta: imò
prorsus ἀσύστατος & ἀντιφατική.

34. Quod si enim (ex assertione Iesuitica) Ne-
storius credidit & docuit, ita Verbum unitum esse
hominis, ut nomen & dignitatem suam ei imper-
tiverit, ut DEVS, & DEI filius vocaretur,
ut ab omnibus creaturis adoraretur: Quâ obsecra-
tione stabit illud, quod ex Socrate, & univer-
sa historia Ecclesiastica supra ostendimus, nempe
Nestorium noluisse admittere, ut Maria Θεοτόκος
appellare